

Месеца јануара у 21. дан

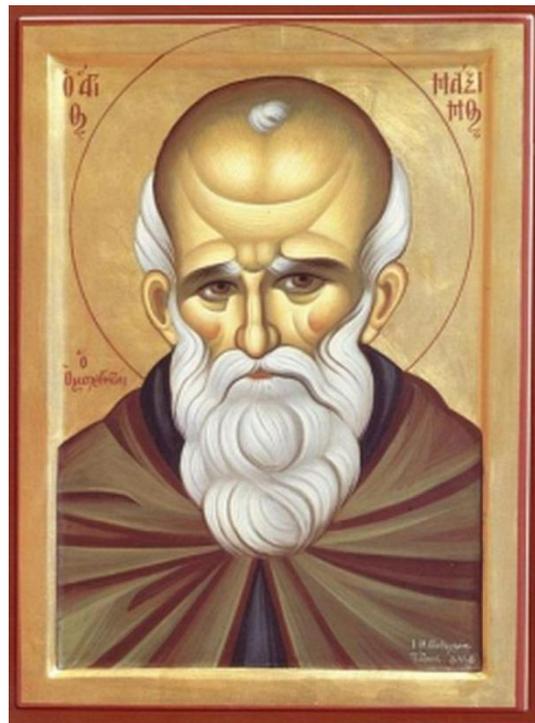
[или месеца августа у 13. дан]¹

спомен вршимо и службу певамо

преподобном и богоносном

и међу оцима Цркве великом

Максиму Исповеднику

¹ Ово је заправо, како наводи Житије, дан упокојења преподобног Максима Исповедника. Његове мошти су током историје пренете из Тврђаве Схимарис у манастир његовог имена у Сванети на Кавказу, Грузија и откривене су тек недавно (потврђено је упоредном днк анализом пронађених костију и његове шаке, одсечене за веру, која се чува у светогорском манастиру Светог Павла). Тада су пронађене и мошти његових ученика, двојице Анастасија, такође исповедника вере.

На вечерњој

Први антифон: Блажен муж.

Стихире на Господе, тебе призвах... на 6, глас 4.

Подобен: Као добра...

За милосердіе бѣвша челоуѣка, ѣкѡ благоузвѣстн, во двѣ хотѣніихъ, дѣйствіихъ же разумѣаема, преподобне, проповѣдалъ єси, мажїме, заграждаа скверныхъ незатворѣннаа оуста, єдиновѣльна, єдинодѣйственна того славащихъ, ѣкѡшѣнемъ дїавольскимъ словѣсодѣлавшаго. [двапут]

Жїлами оученїи твоихъ, * пѣрра, ѿче, оудавїлъ єси, бѣсловѣца, мажїме, сломѣдреннаго, ѣ гонѣніа претерпѣлъ єси, ѣ скѡрби, принопамаѣтне, оуранѣемъ люте, ѣ ѡзыкъ ѡрѣзѣемъ, ѣ юже всегда къ бѣгѣ простирѣемѣю бжѣственнѣю рѣкѣ, єюже пиша, совершилъ єси высѡкамъ словеса. [двапут]

Скоропїсца ѣкѡ трѣстѣ, наустрѣна дѣхомъ, стѣиѣ бжѣстѣ, блжѣнне, ѡзыкъ твоѣ, добропїшѣщѣ блгодѣтїю на скрижалѣхъ сердецъ нашихъ, законъ бжѣственныхыхъ добродѣтелей, ѣ оученїемъ ѣзвѣстїе, ѣ воплоценїе во двѣ сѣществѣхъ челоуѣкомъ, ѣ єдинѣи ѣпостѣси ѣвїчнела восхотѣвшаго. [двапут]

Слава, глас 6.

Свечасно славѣ Цркве Христове данас настаѣ данас, јер међу обоженима у Христу божанствени Максим засїа, сабери се, народе Божїи, богослова хорѡви и подвижника часни зборѡви; и триблаженѡм овако певајмо: радуј се, Духомъ пророка надахнути; радуј се, апостолима у сведочењу следбениче; радуј се, отаца

високим речима венчатељу; радуј се, исповедниче, који ради вере пострада; радуј се, подвижниче, монаха красото; радуј се, богослова Цркве јасни саборче, истине вечне изразитељу; радуј се, вођо православних, и наш пред Господом молитвениче; радуј се, Максиме оче.

И сада, богородичен догматик, глас исти. Вход.

Паримије преподобног.

Стиховње стихире, глас 1.

Огањ нествореним пројавама запаљен, показао се јеси, Максиме, он сагорева корове јереси; Пирову си безбожност уништио и Оригенову заблуду као восак претопио, цареве богопротивне си сажегао и нас си све просветлио.

Стих: Часна је пред Господом смрт преподобних његових.

Истину с висине примивши, као добар подвижник, тврђава истине свету си постао, оче Максиме, необорива и неосвојива, на темељу који није из земље, но из небеског Царства се пружа, појаснитељу заиста узвишених речи, за оне који ти се моле ти се увек заступај.

Стих: Блажен је муж који се боји Господа, у заповестима његовим ходиће веома.

Вечну ипостас Сина љубљеног Очевог, која ванвремено обасјава нестворену природу, а у времену нас ради и нашу палу, проповедао си, Максиме, и обе природе сједињена својства, која су истинска хтења и дејства; зато си, богослове најузвишенији, достојен уживања последица овога, најжељенијег обожења.

Слава, глас 8.

Монахъвъ мно́жества наставника г̀а̀ почитаемъ, Оче нашъ маѣ́ме: твоєю̀ во истезею̀ воистиннѸ̀ правъ ходити познахомъ. Блаженъ є̀си хр̀тѸ̀

ρῆβότᾱβѡ, ἡ βράжїю ѡβлнчїлѡ ἔсїи сїлѡ, ἄγγλωβѡ собесѣдннчє,
прєподобныхъ сопрнчїсѣтннчє ἡ прѣвєдныхъ. Ѣѡ нїмнжє молїсѡ гдѣвн,
помїлѡбатнсѡ дѡшѡмѡ нѡшымѡ.

И сада, богородичен васкрсан, глас исти.

Тропар, глас 8.

ΠρᾱβοσλᾱβїѦ нᾱсѣѡвннчє, βλγочєсѣтїѦ οὐχїтєлїю ἡ чнсѣтѡтѡ, βсєлєннѡѡ
сѡсѣтїлннчє, мѡнѡшєсѣтєδїѡцнхъ βγѡδχнѡвєннѡє οὐδѡвєрєнїє, мѡξїмє
прємѡдрє, οὐчєннмн тѡвѡїмн вєѡ прѡсѡсѣтїлѡ ἔсїи, цѣвнїцє дχѡвнѡѡ, молї
χρїтѡ βγѡ, сπᾱсѣтїсѡ дѡшѡмѡ нѡшымѡ.

Или тропар, глас 3.

Θείου Πνεύματος, τη επομβρία, ρείθρα έβλυσας, τη Εκκλησία,
υπερκοσμίων δογμάτων πανεύφημε, θεολόγων δε του Λόγου την
κένωσιν, ομολογίας αγώσι διέλαμψας. Πάτερ Μάξιμε, Χριστόν τον
Θεόν κέτευε, δωρήσασθι ημίν το μέγα έλεος.

Или тропар, глас 8.

Όρθοδοξίας όδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καί σεμνότητος, τῆς
Οἰκουμένης ό φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον
έγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα έφώτισας,
λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Слава. И сада, богородичен васкрсан, глас ити.

На јутрењу

На Бог је Господ... тропар преподобном двапут. Слава. И сада, богородичен васкрсан, глас исти.

Сједален по првом читању, глас 3.

Предвечну и неизмењиву ипостас Логоса свима си проповедао, Максиме, она просијава у двема природама и њиховим савршено очуваним својствима, и победио си безумна, оче, учења; зато те молимо: Христа Бога моли да нам дарује велику милост.

Слава. И сада, богородичен, глас исти.

Красоти дјевства твога и пресветлој чистоти твојој Гаврило се задививши, вапијаше ти, Богородице: „Коју похвалу да ти принесем као достојну? Како да те назовем? Смућујем се и ужасавам. Зато као заповеђеник вапијем ти: Радуј се, Невесто неневесна!”

Сједален по другом читању, глас 8.

Теби се радује сва Црква, Максиме, Тројице славитељу, домостроја спасења проповедниче, истинског богопоклоњења исповедниче, моли се за њу која богопознања токовима твојим се напаја и часни спомен ти врши кличући: радуј се, оче, црквено озарење.

Слава. И сада, богородичен, глас исти.

Ради тебе се радује, благодатна, сва твар, анђелски сабор и човечански род, освећени храмe и рају разумни, девствена похвало из које се Бог оваплотио и дете постао, онај који је предвечни Бог наш, јер материцу твоју престолом сатвори и утробу твоју пространију од небеса учини. Ради тебе се радује, благодатна, сва твар. Слава теби!

Сједален по полијелеју, глас 3.

Оучѣніе бжѣтвенное держѣ, стѣлпѣ бѣлѣ ѣсѣ правослѣвіѣ, ѣ держѣбѣ, бѣгомѣдрѣ, вѣѣры. во двоѣѣ свѣстѣствѣ ѣ двѣ хотѣѣнію, проповѣдалѣ ѣсѣ хрѣтѣ

б҃га на́шего, Ѽче ма́жїме: ѿгѡже прилѣжнѡ молїи, дарова́ти на́мъ вѣлю
мїлостѣ.

Слава. И сада, богородичен, глас исти.

Предивно чудо зачећа и неисказан начин рађања код тебе се спозна,
чиста увекдјево, оно ужасава мој мој и задивљује мисли. Слава твоја,
Богородице, на све се распростире, на спасење душа наших.

Степена: први антифон, глас 4.

Прокимен, глас 4: Часна је пред Господом смрт преподобних
његових.

Стих: Шта ћу узвратити Господу за се што ми је дао?

Све што дише...

Јеванђеље преподобног.

Стихира по 50. псалму, глас 6.

Преподо́бне, Ѽче, во всю зѣмлю ѡзѣде вѣщанїе ѡправленїи твои́хъ. тѣмъ
на нѣбѣхъ ѡбръѣхъ ѿсн мздаѹ трѣдѡвѣхъ твои́хъ, дѣмѡнскїѡ погубїлѣхъ ѿсн
полкнѣ, ѡ ѡггльскїѡ достїглѣхъ ѿсн чїны, ѡхже житїю безъ порока
поревновѣлѣхъ ѿсн: дерзновѣнїе ѡмѣѡ ко хрїстѹ б҃гѹ, мїръ ѡспросн дѹшамъ
на́шимъ.

Ванѡнъ прѣвнагѡ на ѧ, ѿгѡже краегранѣїе кромѣ б҃городичнѡвѣ:
Всевелїчїиши ма́жїмъ да сла́вится. Творѣнїе ѡѡанна мона́ха. Гласъ ѡ.

Пѣснь ѡ.

Ѐрмосъ: Пои́мъ гдѣви, провѣдшемѹ люди своѡ сквозѣ чернѡе мѡре, ѡкакѡ
ѿдїнъ сла́внѡ просла́висѡ.

**Всѣмъ мнѣ бѣгодѣхновѣннѣю ѿ медоточнаго и сладкаго твоего и скѣпай
лѣзвика, бжѣственный мажѣме, благодѣть дѣла.**

**Огнь горѣщѣ гвѣлѣа ѣсѣ на ѣрѣсѣ, блаженне: ѣакъ во трѣбѣе сѣа
и здриѣлѣа ѣсѣ рѣвносѣтѣю дѣла.**

**Безсловесное предложѣа ѿ словесѣивѣйшаго произволѣнѣа,
ѣдновѣльное оученѣе: словесѣи же твоѣи, ѣче, ѣвеличѣа.**

**Бѣгородиченз: Вѣсѣ желанѣе, и зѣ оутрѣбы твоеѣа, бѣгневѣсто,
благонзвѣливыи родѣтѣа, и сладость ѣсѣти и свѣтѣа незаходѣимыи.**

И нѣ канѣнз прѣбнаго на дѣ.

Глѣсѣ и. Пѣсѣнѣ ѣ.

**Ирмосѣз: И ѣла ѿ работѣи и збѣавѣлѣа ѣсѣ, гдѣи, десѣницею твоеѣю державѣною:
ѣакъ ѣнаго спѣлѣа ѣсѣ, нѣи нѣ насѣа спасѣи.**

**Вѣшнѣа премѣдрости сокровѣнице стѣжѣвѣа сѣа сѣрдѣа, прѣбне, тоѣа рѣди
ѣбогатѣлѣа ѣсѣ мѣрѣа оученѣи.**

**Ангѣльское показѣлѣа ѣсѣ житѣе на землѣи живѣи: и вѣлѣа ѣсѣ храмѣа бѣу,
хрѣтопроповѣдѣниче прѣбне, тѣмже и возложѣлѣа ѣмѣ.**

**ѣдино мѣслащѣе дрѣвѣа ко дрѣвѣу, во ѣдинѣу твоеѣу вѣрѣу, хрѣте, прѣбнѣи
проповѣдахѣа тѣа вѣзлѣзѣиныхѣа оустѣхѣа, ѣакъ трѣбѣи бѣговѣщѣнныа.**

**Бѣгородиченз: Рѣдѣнѣа, ѣтаа вѣе, ѣже прѣжде сѣцаго слѣва бжѣа рѣждаши
вѣа послѣдѣнаа плѣтѣю, рѣдѣнѣа, стѣнѣо вѣсѣмѣа намѣа и покрѣве чѣдѣицѣмѣа
тѣа.**

Пѣсѣнѣ ѣ.

**Ирмосѣз: Ты ѣсѣ оутверженѣе прѣтекаѣущихѣа кѣа тевѣ, гдѣи, ты ѣсѣ свѣтѣа
ѣмраченѣныхѣа, и поѣтѣа тѣа дѣхѣа мѣи.**

**Величѣишѣи мажѣмѣа бѣгочесѣивыа хрѣтовы вѣры всѣистинѣно
проповѣдѣнѣкѣа же и мѣченикѣа показѣа крѣвѣю.**

**Мажѣме блаженне, ты пощѣнѣемѣа вѣлѣа ѣсѣ бѣолѣпное любѣмѣдрѣа и
чѣистѣе жилище.**

**И злѣа лѣзѣкѣа твоѣи рѣкѣу хрѣтовыхѣа оученѣи, бѣгочесѣтѣе, мажѣме
всѣблѣженне, премѣдрости питѣатель.**

Бѣгѣорѣдиченз: Да стезю, вѣко, ко стѣини вездѣшю, покажеши намъ, во оутрѣбѣ всесѣшю всесѣшю вселѣса сѣи.

Иѣнз. Ирмосъ: Нѣсть свѣтъ ѣакъ гдѣ, и нѣсть праведенъ ѣакъ бѣгъ нашъ, сѣгоже поетъ всѣ тварѣ: нѣсть праведенъ паче тебѣ, гдѣ.

Крѣви каплютъ честныа твоєа рѣки, и оученїа текѣтъ цѣломѣдреннагъ ѣзыка твоєгѣ, и звѣстнѣ во пѣица по шѣченїи сѣгѣ, хрѣта во двѣ сѣстѣствѣ.

Рѣка твоѣ писаньми не престѣ во пѣа, и ѣзыкѣ оученїи трѣбитъ вѣрѣ твоѣ, бѣоглаголѣе трѣблаженне: бѣгъ во бѣ ѣвоѣ движѣа, слагѣа глаголѣати.

Тремѣ оубѣ тѣлесѣ, во сѣдїной же дѣши, сѣдїномѣдреннѣ сопрѣтѣвѣстѣа, ѣтцы чѣдїи, сѣтѣ шѣмлющымъ хрѣтобѣ стѣрѣти, и сѣгѣвое дѣнствѣо.

Бѣгѣорѣдиченз: Женѣ оубѣ раждѣютъ, мѣти дѣво чѣтаа, но не котѣмѣ дѣбѣи пребывѣютъ, ѣакоже ты: ниже во сѣдїна шѣ сѣхъ бѣа породѣ, токмѣ ты, вѣце чѣтаа.

Кондѣакъ, глѣсѣ и. Подѣбенз: Бзвѣрѣннѣо:

Трѣцы рачѣтелѣа и велѣкаго мажѣма, наѣчѣюща ѣсенѣ вѣрѣтѣ бжѣтѣвеннѣи, сѣже сѣлѣвѣти хрѣта во двѣ сѣстѣствѣхъ, вѣлахъ же и дѣнствѣхъ сѣща, вѣ пѣснѣхъ достѣиныхъ, вѣрѣнїи, почтѣмъ вѣзѣвѣюще: радѣнїа, проповѣднѣче вѣкры.

Тѣже сѣдѣаленз, глѣсѣ сѣ. Подѣбенз: Ѣобезначѣльное слѣво:

Гонѣнїа прѣтерпѣвѣа за вѣрѣ, шѣгнѣлѣ сѣи, ѣче, всѣкѣ сѣрѣсѣ, шѣсѣченъ же сѣ рѣкѣю ѣзыкѣ, мажѣме, и спѣвѣданїа благолѣпнѣи шѣ рѣкѣи тѣворѣа прѣѣлѣ сѣи вѣнѣцѣ, блаженне. сѣгоже нынѣ непрѣстѣннѣ молїи, помѣнѣватнѣса дѣшѣамъ нашымъ.

Бѣгѣорѣдиченз: По вѣтѣ вѣ твоѣ, вѣце, прѣвѣтѣгѣа сѣмирѣннѣи покрѣвѣ бжѣсѣтѣвеннѣи, прѣпѣдаа молѣса: помѣнѣшѣ, прѣчѣстѣа, ѣакъ прѣвѣзѣдѣоша главѣ моѣ грѣсѣи, и вѣнѣса, вѣлѣце, мѣкѣ, и трѣпѣцѣ. Молѣнїе сотѣвори, чѣтаа, кѣ сѣнѣ твоємѣ, шѣ сѣхъ и зѣвѣвѣти мѣ.

Пѣснѣ дѣ.

Ірмосъ: Оуслышахъ, гдѣи, смотрѣніа твоегѡ чѣинство, разумѣхъ дѣла тво., ѡ прослави хъ твоѡ бжествѡ.

Земнородныхъ тѣа почитаютъ, ѡ невидимыхъ чини чюдѡтсѡ: любовію во мудрости показѡса єси, ѡче, ѡакъ безплѡтенъ.

Суровъ оубѡ мучитель, но терпѣніе твоѡ непреклонно: тѣмъ ты оубѡ оублажилѡса єси, вселѡкавыи же ѡзвержелѡ.

Состраждетъ тебѣ, мажѣме, оучениковъ двѡнца превлаженна, твоимъ страданіемъ приобщившесѡ: тѣмъ же ѡ почестей равни получиша.

Теченіемъ твоѡмъ крѡве нападема црковь хртѡва, прозвѡблетъ ѡтѣческагѡ преданіа бжтвенное сѣма, твоимъ оученіемъ, преподѡбне.

Бѣгородиченъ: ѡзбавльшесѡ ржтвомъ твоимъ грѣхѡбнагѡ дѡлга, всенепорѡчна, радостное пѣніе возсылаемъ тебѣ, бѣгонебѣсто.

Інъ. Ірмосъ: ѡзъ горы приобщенныа, словѣ, прѡрокъ, єдиныа бѣцы, хотѡща воплотитисѡ бѣговиднѡ оусмотри, ѡ со страхомъ славолюбаше силѡ твоѡ.

Ты мѡвѣєю подобелѡ, бѣгомѡдре, скрижали разумнѡ пріѡтѡ оученій: во мракѡхъ бо вшелѡ єси видѣній, ѡ ѡбогатилѡса єси разумѡ свѣтомъ.

Ты ѡвраѡмѡ поревновѡвѡ, бѣгомѡдре, дрѡгаго ісаѡка привѣлѡ єси гдѣви, твоѡ жертвовавѡ, ѡче, єрдце, во ѡгнѣ совѣстнѣ.

Єдинаго хртѡа проповѣдавше ѡтцы, єдинаго єна во двѡѡ сѡщѣствѡ ѡсповѣдасте, хотѡща по сѡщѣствѡ, ѡ дѣйствѡюща ѡбоѡ.

Бѣгородиченъ: Безлѣтна єна родилѡ єси въ лѣто нетлѣннѡ, ѡ чистѡа пребылѡ єси, рѡждаши насъ ради воплощеннаго во оутрѡбѣ твоѡй, бѣгородительнице принодѣѡ.

Пѣснь є.

Ірмосъ: Оутреннююце вопіемъ ти, гдѣи, спасі ны: ты бо єси бѣгъ нашъ, развѣ тебѣ, ѡногѡ не вѣмы.

Разумъ земнородныхъ собравъ ѡ невидимыхъ, вправдѡ фѣлософъ ѡмендетсѡ мажѣмъ.

Премудрости безмѣрнымъ желаніемъ, хртѡа твоегѡ подобникъ ѡзраднѣиши ѡбвилѡса єси, славыи мажѣме.

Гнѣвомъ изгнавъ былъ єси мучителя, ѡбрълъ же єси, блженне, іиса оутѣшеніе.

Бѣгородиченъ: Тѣ бѣже невѣдущійи бѣгомати, свѣта да не оўзрѣтъ рѡждшагѡса изъ тебе, пречѣта.

Інз. Ірмосъ: Оўтренююще, вопіемъ ти, гди, спасі ны: ты бо єси бѣгъ нашъ, развѣ тебе иногоу не вѣмы.

Не оўсѣчѣ твоегѡ, ѡче, мечь дерзновѣніа, не оўгаси, прѣбне, заточеніе вѣры твоеа.

Проповѣдуетъ оубо рѣмъ ревностъ твою, бѣгородче, трѣбитъ же, прѣбне, црковь словеса твоа.

Предъ кнзи проповѣдавшѣ еса, мученицы бысте произволѣніемъ бѣгомѡдрин.

Бѣгородиченъ: Источникъ безмертїа поемъ тѣ, бѣже, ты бо принощекѡщійи живѡтъ мирѡ родила єси.

Пѣнь 5.

Ірмосъ: Ризѡ мнѣ подаждь свѣтла, ѡдѣайса свѣтомъ, ѡкѡ ризю, многомилостиве хрѣте бже нашъ.

Непрестанноу приносѣши бѣгѡ, бѣгомѡдре, мольбѡ, дѡшевныхъ же и тѣлесныхъ страстей и тлѣніа мѡ избавити.

Издѡшиса єресей источникъ мѡтный весь, славне маѣме, заграждаемъ шѡмомъ ѡзыка твоегѡ.

Ѡчисти мѡ, єдине блже, и источникъ бѣгодати, хрѣте, єрдцѡ моемѡ твоегѡ преподѡбнагѡ молѣтвѡми источи.

Бѣгородиченъ: Краснѣйшій паче всѣхъ человекъ, єиз твоѡ, вѣчѣта, добротю бжества, ѡще и плѡтъ насъ ради бысть.

Інз. Ірмосъ: Изъ чрева ѡдова вѡпла моегѡ оўслышалъ єси гласъ мой, и избавилъ єси ѡ тлѣи живѡтъ мой, многомилостиве.

Оудивѣ твоѡ, преблженне, исповѣданіе, въ тебе вѣщавый іисъ, со страждущими тебе.

Ни кнѡзей киченіа, ни мечѡ, ни ѡгна прѣтѡцагѡ тебе оубоасѡ, прѣбне, вѣрою былъ єси крѣпокъ.

Не поколебѣ твоегѡ столпѣ православіѣ, вселѣкавый врагъ, но повѣдѣса ѿ погнѣе.

Треплетѣнною твоєю працею, преценіе ѡрѣво мысленноу стрѣлѣетса, стрѣлѣми т.ннз хрѣтѡвыхъ.

Бѣгѡродиченз: Пѣче оумѣ ѿ слова, дѣво, питѣтеля всѣхъ ѡ соцѣхъ питѣюци, мѣтернихъ не раздѣла еси.

Кондѣкъ, глѣсъ ѿ. Подѡбенз: Ѣже ѡ насъ испѡлннвз:

Свѣтъ трисѣанный, вселѣшнѣса въ дѡшѣ твоѡ, сосѣдъ избрѣнъ показѣ тѣ, всеблѣженне, ѡблѣюща бжѣственнаѣ концѣмъ, недѡвопостѣжнхъ раздѣннѣ тѣи сказѡннѣ, блѣженне, ѿ трѣцѣхъ всѣмъ, мажѣме, возпроповѣдѡннѣ ѡснѡ, пресѣцнѡ безначѣльнѡ.

Ікосъ: Подражѣтель ѡбнѣса спсѡвыхъ стрѣтѣн, ѿ того въ дѡшѣ твоѡй ѿмѣла, всеблѣженне, восхождѣннѣ въ сѣрдцы твоѡмъ возложнлз еси, пребогѣте: тѡй же тебѣ подаде благадѣть ѡз нѣсе. Сѡпротѣвнлвѡса еси мѡчнѣтелѣмъ, мѡдре, мѡжески, безначѣльнѡ ѿ бжѣственнѡ ѿ еднѡсѡщнѡ трѣцѣхъ проповѣдѡла, ѿ ѡбнѣчѣа слѡслѡвнѣ ѿ бѣгѡвѡрнѣмъ: безчнѣслѣннѣмъ претерпѣлз еси напастнѣ, всѣхѡбѣльнѣ, ѡзѡка ѡрѣзаннѣ бѣгѡслѡвнѣмъ, препѡдѡбнѣ, ѿ твоѡмъ рѡкнѣ вѣдѡпѣ: не престѣлз же еси тѣи со дерзновѣннѣмъ глагѡла ѿ оутѡверждѣа вѣрнѣмъ бжѣтѡвеннѣмнѣ твоѡмнѣ оучѣннѣн, трѣцѣхъ всѣмъ людемъ проповѣдѡла ѡснѡ, пресѣцнѡ безначѣльнѡ.

Пѣснь ѿ.

Ірмѡсъ: Ѣ ѡдѣн дошѣдше ѡтроцы въ вѡвѡлѡнѣ ѿногдѣ, вѣрою трѣческою плѣмень пѣцннѣ попраша, поѡце: ѡтцѣмъ бжѣ, благадѡсловѣнъ еси.

Еднѡ естѣствѡ трѣцы, еднѡ хотѣннѣ реклз еси, еднѡ дѣнствѡ: бѣга же вѡплѡщнлвѡса во двѡѡ естѣствѣхъ, хотѣннѣю же ѿ дѣнствѣхъ проповѣдалз еси, ѡцѣмъ нашнхъ бжѣ, благадѡсловѣнъ еси.

Не вѡли двѣ раздѣлѣемъ, рѡзѡма прѡтѣвнѡстнѡ, кѣчѣствѡмъ же пѣче проповѣдалз еси, ѡчѣ, естѣствѣннѣмъ рѡзнѣствѡющѣмъ, ѡцѣмъ нашнхъ бжѣ, благадѡсловѣнъ еси.

СТОЛПИ ПРАВОСЛАВІА, БЖІТВЕННАА ТВОА СЛОВЕСА, ОЧЕ, ДЕРЖАЦЕ, ЕДИНАГО Ш ТРЦЫ ВО ДВХ СШЕСТВАХ И БОЛАХ ПОЧИТАЕМЗ, ОЦЕВ НАШИХ БЖЕ, БЛГОСЛОВЕНЗ ЕИ.

БГОРОДИЧЕНЗ: ЮНАГО МОЛЦИ МЛНЦА ПРЕЖДЕ ВСЕХ ВЕКОВ БГА, ВСЕНЕПОРОЧНАА, ИЗ ТЕБЕ ВОПЛОЩШАГОСА, НЕ ПРЕСТАИ МОЛЦИ СПАСТИ ПОЮЩИА: ОЦЕВ НАШИХ БЖЕ, БЛГОСЛОВЕНЗ ЕИ.

ИНЗ. **Ирмос:** ВЗ НАЧАЛѢ ЗЕМЛЮ ШСНОВАВЫИ, И НЕСА СЛОВОМЗ ОУТВЕРДИВЫИ, БЛГОСЛОВЕНЗ ЕИ ВО ВЕКИ, ГДИ БЖЕ ОТЕЦЗ НАШИХ.

ТЫ ОДЕЖА СШЕСТВЕННАГО ДОСТОИИСТВА КРОВІЮ ТВОЕЮ ОУКРАСИЛЗ ЕИ, БГОМДРЕ, МОЛЧАЩЗ АЗЫКЗ, ОЧЕ, И ВЕЩАЮЩЕ ІАВЛЕНІЕ ПОДАВАА СЕЮ СЛОВЕСЗ ТВОИХ.

ГРОВЗ ВАШИХ НЕ ОУСТАВИ АЗЫКОВЗ, ЗЕМЛА ЖЕ ДАЛЬНАА НЕ СКРЫ СЛОВЕСА, ІАКОЖЕ ПИШЕТЗ ДЕДЗ ВЗ ПЕСНЕХЗ, ВО ВСЮ ВОИСТИННУ ЗЕМЛЮ ПРОПОВЕДАШАА.

ІАКОЖЕ ЗЛАТО ТРИ ИСКУШЕНШЕСА ВО ОГНИ ИСКУШЕНИИ ШИХЗ, ЧИСТЕИШУ ВЕРУ ВАШУ ВОЗРАСТИТЕ ХРИТУ, ОТЦЫ ЧЕСТИИ.

БГОРОДИЧЕНЗ: ТАИНЫ ОБРАЗЗ ДБЫ ВЗ СІАИ ТЫ ПРООБРАЗИЛЗ ЕИ, КШПИНОЮ ГОРАЩЕЮ И НЕШПАЛАЕМОЮ: БЛГОСЛОВЕНЗ ЕИ, ГДИ БЖЕ ОТЕЦЗ НАШИХ.

ПѢСНЬ И.

Ирмос: ПОВЕДИТЕЛИ МШЧИТЕА И ПЛАМЕНЕ БЛГОДАТИЮ ТВОЕЮ БЫВШЕ, ЗАПОВЕДЕМЗ ТВОИМЗ СШЕЛѠ ПРИЛЕЖАЦЕ, ОТРОЦЫ ВОПІАХУ: БЛГОСЛОВИТЕ, ВСА ДѢЛА ГДА, ГДА.

ВЕСЬМА ВОЗАЛЮБИВЗ ПРЕВОЗАЛЮБИВШАГО РОДЗ ЧЕЛОВЧЕСКИИ, КРТИ ТВОИ ВЗАЛЗ ЕИ, И ТОМУ, БЛЖЕННЕ, СРАПАЛСА ЕИ, БЛГОСЛОВИТЕ ПОА, ДѢЛА ГДА, ГДА.

ОУСТРАНИВСА ВСАКИА СЛАСТИ, БЛЖЕННЕ, СМЕРТНОСНЫА, ТЕБЕ СОДѢЛАЛЗ ЕИ ВСЕГО НЕСКВЕРНО ЗЕРЦАЛО БЖЕСТВЕННОЕ, ПОА: БЛГОСЛОВИТЕ, ВСА ДѢЛА ГДА, ГДА.

ЖИВНОСНУ ЗАРУ Ш ЕДИНАГО БЖТВА ТРИШПОСТАНАГО ПРИЕМЗ, ІАВИЛСА ЕИ СШЦЫМЗ ВО ТМѢ СОЛНЦЕ ЗАБЛУЖДШЫМЗ, БЛГОСЛОВИТЕ, ПОА, ВСА ДѢЛА ГДА, ГДА.

Бѣгородиченъ: Жѣзни тѣ мѣръ и бѣа родителъницѣ познавше, православною вѣрою вси блажимъ, бѣгородителънице, бѣгословяще кѣпнѣ ржѣтвѣ твоѣ, чѣта, и превозносаще во вѣки.

Измъ. Ирмосъ: На горѣ стѣи прославльшася, и въ кѣпнѣ огнѣмъ принодѣи мѣсѣови тѣи ѣвльшаго, гдѣ пойте, и превозносите во всѣ вѣки.

Зарѣ бжѣтвеннаго оученѣа въ сѣрцы прѣемъ, бѣгомъдрѣ, просвѣщенѣемъ рѣзума ѡбогатѣла еси, и премъдрости сокровице вложилъ еси въ дшѣ твоѣ, оче.

Оученѣа предложивъ, бѣоблаженне, ереси ѡгналъ еси ѡ среды, и хрѣтовымъ поревновавъ стѣтемъ, былъ еси жѣртва чистѣа и прѣчѣтна бѣгъ пронзволѣнѣемъ.

Въ чистотѣ соблюдаше житѣе, и вѣрою оукрасивше дѣла, нѣныа славы сподобистеся, честнѣи отцы: тѣмъже воспѣваете хрѣта во вѣки.

Бѣгородиченъ: Рѣдѣла, двѣре и ѡдшевлѣнный облаче: рѣдѣла, горѣ и кѣпнѣ и свѣщнице: рѣдѣла, храме и престолѣ и раѣ: рѣдѣла, рѣждаша содѣтелѣа всѣхъ бѣгословѣннаа.

Пѣснь д.

Ирмосъ: Проявлѣнное на горѣ законоположникъ во огнѣ и кѣпнѣ, ржѣтвѣ принодѣи, въ наше вѣрныхъ спасѣнѣе, пѣсньми немѣлчными величѣемъ.

Еще твоѣ, ѣакъ ѣвелева, кровъ и во вѣки бѣодоуховѣннаа догмѣты гласомъ ѣснымъ хрѣтовѣ цркви проповѣдѣетъ, мажѣме всеблженне и превелѣкѣи.

Ѧсѣчѣла рѣка, пишѣтъ же бжѣственнымъ перѣстомъ, ѣакъ трѣстѣю и чернѣломъ, ѡрѣзаннѣмъ ѣзыкомъ, и твоѣю кровѣю честнѣю вѣрѣ въ сѣрцахъ православною.

Стѣла еси предъ прѣтоломъ бжѣственнымъ съ мѣченики, ѣхъже рѣвности и вѣры пришещѣла еси, оче, и насъ оусѣбѣи влѣцѣ, и твоѣ подражѣтели содѣлай.

Бѣгородиченз: Ты єси, бже, ѿрѣжѣ наше и стѣна, ты єси заступленіе къ тебѣ прибѣгающихъ: тѣ и нынѣ на мѣтвѣ предлагаемъ, да избавимся ѿ враговъ нашихъ.

Инз. Ірмосъ: Провлѣнное на горѣ законоположникъ во ѿгнѣ и кѣпнѣ, рождество приснодѣвы, въ наше вѣрныхъ спасеніе, пѣсньми немолчными величаемъ.

Ты безстрастїемъ и видѣнїемъ, преблаженне, научилъ єси словеса наша жизни вѣчныхъ, столпъ ѿдшевлѣнъ православіа мірови, исповѣданіе твоѣ ѿстабилъ єси.

Ты фїнеесъ подобася, бѣгоче, ѣкѡ инѣмъ копїемъ мечемъ слова, новонасажденнѣю посѣкѣши вѣрѣ, ѿрѣкѣа хѣлащыа хрѣта.

Боготиннѣ прославишася бѣгочнїи ѿтцы, ранами и бїенїи, гоненїи и бѣдами, во оузахъ же и темницяхъ и желѣзахъ, и въ заточенїихъ пострадавше.

Бѣгородиченз: Кѣпнѣ горѣщѣ ѿгнемъ и неопалѣемъ предзрѣше дрѣвле мѡисей, бѣгомѣти дѣо, бѣпрїѣчнѣ прообразѣа твоѣ оутрѣбѣ, прїемшѣю негѣннѣи ѿгнѣ.

Свѣтилѣнз. Подобенъ: Свѣтѣ неизмѣннѣи:

Трѣбѣ ѣвилася єси премѣдрости, бѣгогласнымъ ѣзыкомъ твоимъ противныхъ оужасѣа полкѣи, мажїме, свѣтѣ монашесствующихъ: тѣмже твоимъ питѣющася словеса, разумъ познаваемъ ѣщихъ.

Бѣгородиченз: Свѣтѣ мѣсленнаго веселїа возсїала єси въ мїрѣ, бѣгородительнице дѣо, избавитѣла и вѣкѣ: тѣмже помолїсѣ, дѣшнѣ моеѣ зѣнницы просвѣтити свѣтомъ свѣтлости вѣтвенныа.

На Хвалите... стихире на 4, глас 1.

Предвечни Логос Бога Оца, приклонивши небеса, спасеніе света уготови да створеніе своѣ обнови божанствено и собом сав свет као тело возглави Духа обоженѣа дарујући и са собом верне сједињујући. Ову тајну Христа Максим тајновидац сагледа и христоводственик се показа. Разрешивши се огледала он још јасније сагледава божанску

љубав Тројице, дела домостроја прославља и животом нествореним се причешћује.

„Љуби Господа свога и ближњега свога љуби” животом својим си достигао када си се од пролазних брига одвојио и умом са Господом сјединио. Савршену љубав си стекао, њу нештедиво користећи, Христа Господа моли дела таме савршеном мржњом да омрзнемо и овосветско равнодушно појмимо и велике милости се удостојимо.

Вечне божанске логосе у Логосу и вољеном Сину Божјем сабрране, сагледавајући, тајновидче, високу богословља химну си испевао, духоговорниче, и вечним љубавним животом Тројичној љубави се уподобљујеш. Исте насладе и нас удостој који ти часни спомен вршимо.

Великог у виђењу божанских стварности, певамо те, Максиме мудри, јер целомудреним житијем и страдањем за истину твојим утврђени, радујемо се и победу твоју објављујемо, појаснитељу догмата божанствених, изложитељу делатних подвига и созерцања истински примеру, моли се за оне који славе свети спомен твој.

Слава, глас 6.

Презревши све земне могућности, благодаровано си истински показао, богоиконичну слободу к Логосу усмеривши, начином живљења подобниче Христов, погружени у тајне богатства богомудрости, Максиме, славо Христове Цркве, за њу се моли док у јасну истину Царства не уђе, када ће све у свему Христос бити.

И сада, богородичен, глас исти.

Богородице, ти си лоза истинита која је произникла Плод живота. Њему се моли, Владичице, са светим апостолима и свима светима да помилује душе наше.

Велико славословље.

На божанственој литургији

Блажена из 3. песме канона преподобног.

Апостол и Јеванђеље преподобног.

Причастен: У вечни спомен.